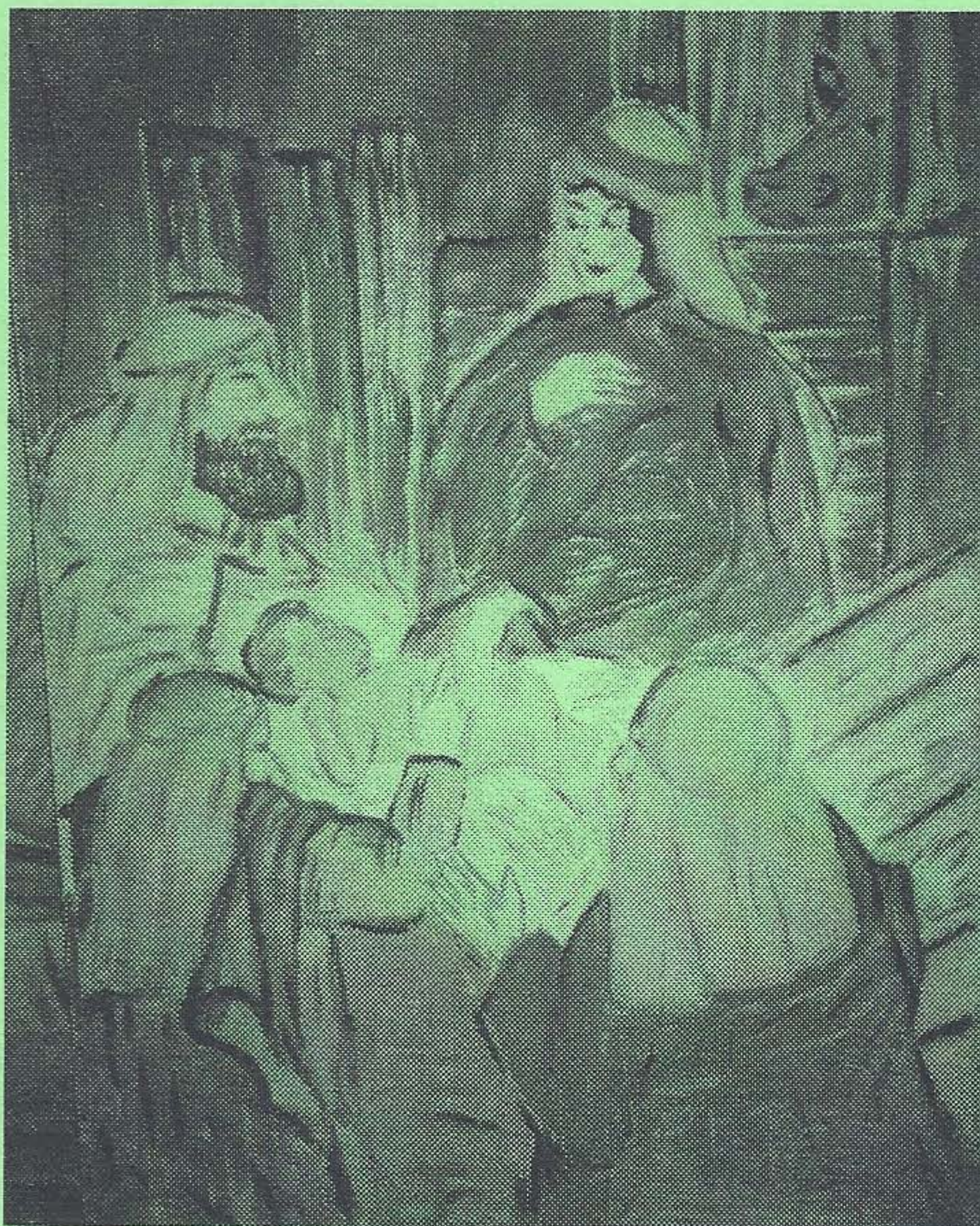
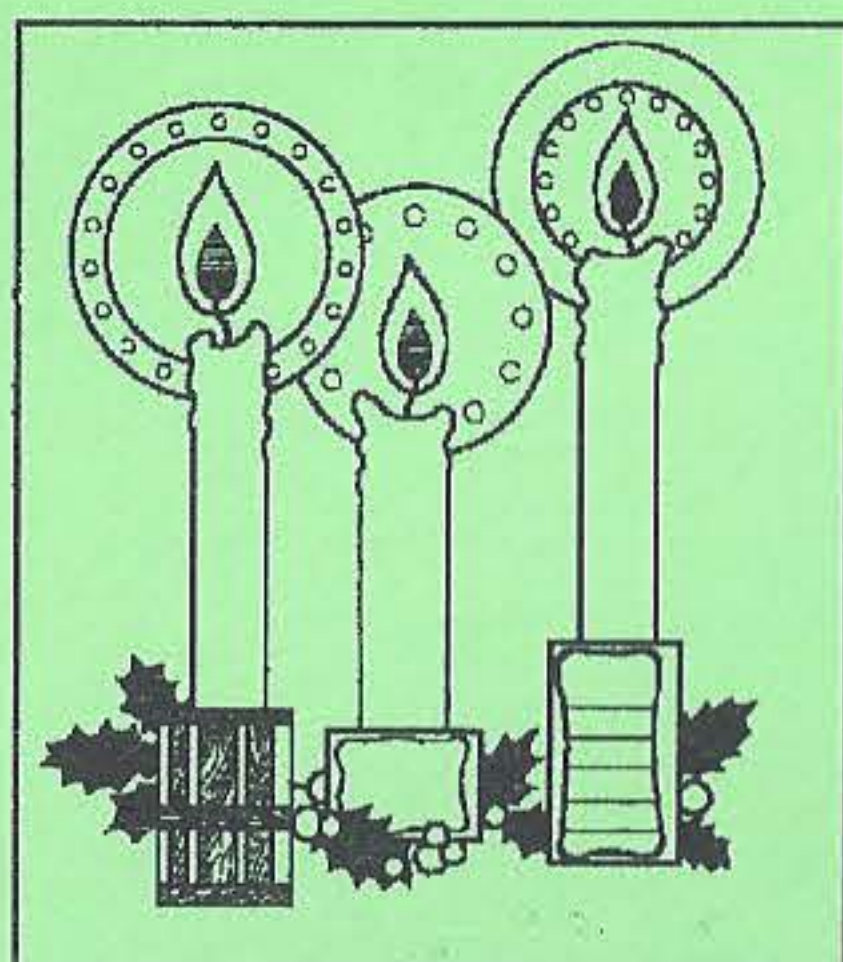

Joulu- Repolainen 33

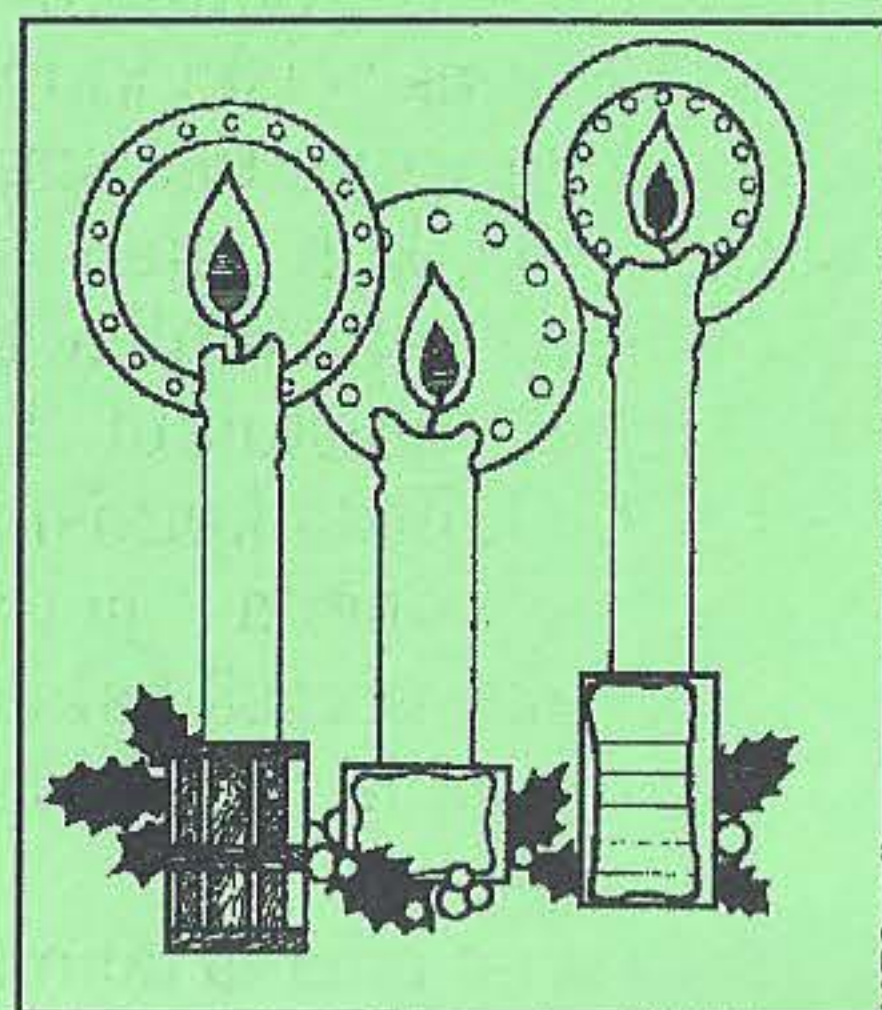
Jäsentiedote 4/04

**Toivotamme kaikille sukulaisille, Repola-
Seurojen jäsenille Suomessa ja Karjalan
Tasavallassa sekä Repolaisen lukijoille,
yhteistyökumppaneille ja tuttaville Hyvää
Joulua ja Armorikasta Uutta Vuotta 2005**

**Toivotamma Repola-Seurojen jäsenillä Suomessa
da Karjalan Tasavallassa, Repolaisen lukijoilla,
ruatotavariššoilla da tuttavilla rišt'ikanzoilla hyviä
roštavuo da armorikasta nouzieda vuotta 2005**

Puheenjohtajalta.....

JUMALA SÄÄTÄÄ.... olen jo kypsää viljaa...

Kun minua pyydettiin ottamaan tämä vaativa tehtävä hoitaakseni, tiesin kyllä, mihin ryhtyisin jos suostuisin pyyntöön. Kävin melkoisen Jaakobin painin itseni kanssa pohtiessani suostuako vai ei.

Korvissani on koko syksyn ajan kaikunut veli Jussin vuosikokouksessa esittämä kysymys: "Uskotko sinä Lassi jaksavasi hoitaa puheenjohtajan tehtävät?" "Nyt tiedän, että Jussi oli minua oikeammassa jaksamiseni tiedostamisessa. On surullista myöntää, että asialleen vihkiytyneen pedantin ihmisen edessä on totuudenhetki, jolloin on myönnettävä riittämättömyytensä. Ei tunnu lainkaan hyvältä olla Kyöttisen suvun ensimmäinen ja ainoa "käpykaartilainen".

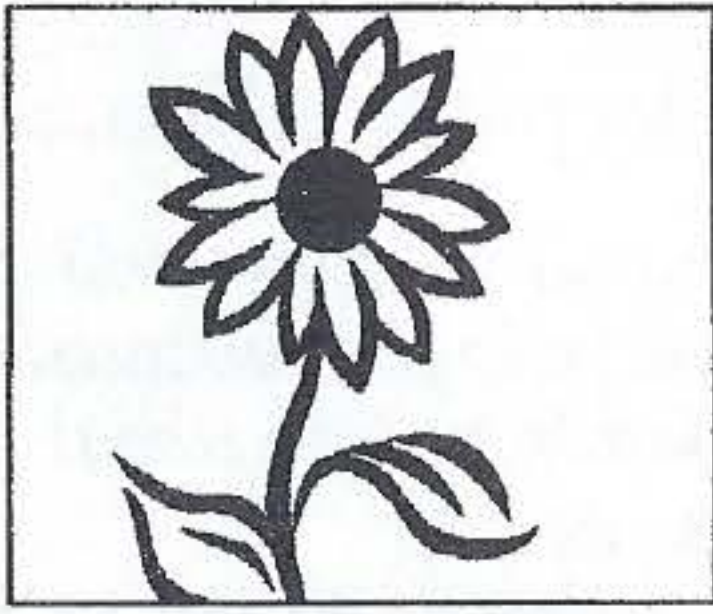
Repolan praasniekkamatkan heinäkuussa jätin tietoisesti väliin, koska olin sopinut mm prof. Juri Kilinin ja eräiden suomalaisten evp - esiupseerien yhteismatkasta Karjalaan. Matkan piti alkaa 08. 08.2004 Värtsilästä. Olin huolella varautunut tuohon matkaan. Tarkoituksena oli toimittaa Repolaan S-V-S:n Polvijärven osaston lahjoittama Pentium- PC sekä kymmenkunta paria suksia, sauvoja ja siteisiin sopivia hiihtokenkiä Repolan koululle. Tuolloin sain jälleen kerran muistutuksen siitä, että kaikki on Korkeimman kädessä. Raju vatsaflunssa iski kuin tilauksesta. Luonnollisesti olin tietoinen kevään rajumyrskyn vaikutuksista, mutta en toki osannut tiedostaa, että sen vaikutus uusiutuu aina, kun laitan itseni "täysillä peliin". Onneksi Repolan koulun lahjoitusten osalta mitään ei ole lopullisesti menetetty. Kaikki tavarat ovat huolellisesti varastoidut. Tuo matka oli muutoin siunauksellinen Repolalle, sillä kaksi Oulusta kotoisin olevaa liikemiestä lupasivat lahjoittaa - toinen joitakin tietokoneita – ja toinen tulostus – ja muuta paperitavaraa koululle.

Tässä yhteydessä haluan esittää prof. Juri Kilinille, Repolan todelliselle ystävälle, Repola - Seura ry:n kiitokset. Sinunlaisiasi ystäviä on harvoin onnituntea!

Minulta on eräältä taholta usein tivattu: "Miksi kohdistan avustustoimintani lähi-alueelle Karjalassa?" Ylläkirjoitetun pitäisi antaa vastaus tuohon kysymykseen. Kun en jaksakaan enää tehdä omalla autolla ja myös omalla kustannuksella useita päiviä kestäviä matkoja, lienee viisasta rajoittaa rasitus voimiensa mukaiseksi. Pahoittelen voimieni riittämättömyyttä!

Hallitus pitää tämän vuoden puolella vielä yhden kokouksensa. Yhdistys viettää ensi kesänä 20-vuotisjuhlaa Repolassa Petrun praasniekan yhteydessä 08.07.2005. alkaen. Kyöttisen sukuseura on päättänyt seurana osallistua juhla kokoukseen, joten juhlaväkeä tapahtumaan on tulossa. Tulethan sinäkin!

HYVÄÄ JOULUA REPOLAN YSTÄVILLE! 21.11.2004 Lauri Huotari

Henkilöuutisia

Tällä palstalla on jokainen Repola-Seura ry:n jäsen tervetullut avustamaan jäsenjulkaisun toimitusta. Kun perheessäsi, ystävä-, tai tuttavapiirissäsi on odotettavissa merkkipäivä tai läheisesi on siirtynyt tuonpuoleiseen, ole ystävällinen ja lähetä siitä kirjallisesti ilmoitus Repolaisen toimitukselle. Katso osoite REPOLAISESTA.

Kuolleita

Annikki Puustinen os. Kyöttinen siirtyi tuonilmaisiin 05.06.2004. Hän oli syntynyt 14.05.1915 Tropenassa Anna ja Pekka Kyöttisen perheeseen. Lapsuusvuotensa Annikki vietti Repolan Omelian kylässä.

Tarton rauhansopimuksen tultua voimaan perhe muutti Helsinkiin, missä isä Pekka hoiteli Karjalan asioita. Annikki aloitti koulunsa Helsingissä ja perheen muutettua Lehmoon, hän jatkoi koulunkäyntiä siellä. Talouskoulun hän kävi Joensuussa, jonka jälkeen hän oli äitinsä Annan veljellä lastenhoitajana Lieksassa.

Hän solmi avioliiton Olli Huotarin (Feodoroff) kanssa ja tästä avioliitosta syntyi Lauri Olavi.

Talvisodan viimeisinä päivinä Annikki sai suruviestin, hänen miehensä oli kaatunut 09.03.1940. Annikki työskenteli lottana jatkosodan aikana Onttolassa. Sen jälkeen hän hoiti karjaa vanhempiansa kotona Viitalahdessa. Siellä hänelle syntyi vielä kaksi lasta, Reino Juhani ja Anja Marjatta.

Annikki avioitui -50 luvun lopulla Erkki Puustisen kanssa. He asuivat ensin Joensuussa, josta muuttivat Liperiin, jossa Annikki asui kuolemaansa saakka. Repolassa Annikki kävi -90 luvun alussa kaksi kertaa, joten hän pääsi Omeliaan entisen kotitalon paikalle muistelevaan lapsuusajan touhuja, kuten mäenlaskua vesikelkalla veljensä Paulin ja siskonsa Veeran kanssa Torasjärven jäälle. Nämä matkat olivat Annikille erikoisen mieluisia. Tavatessamme katselimme valokuvia ja muistelimme siellä tapaamiamme sukulaisia. Näiden matkojen innoittamana Annikin kummityttö Kerttu Kyöttinen teki kummitätinsä kanssa runon ”Evakkomatka”.

Lasten, lastenlasten ja lastenlastenlasten sekä sukulaisten ja ystävien kanssa saatoimme äidin haluamaansa leposijaan vanhempiansa ja veljensä viereen Sotkuman hautausmaalle.

15.11.2004

JK

**Viktor (Viki)
Hukkanen
90-vuotias**

Vanhaa repolalaista sukua oleva Viktor (Viki) Hukkanen täytti 25.4.2004 90 -vuotta. Hukkasan suku on lähtöisin Repolan Roukkulasta ja on alunperin ollut nimeltään Volkov. Veljekset Ivan ja Wasili Volkov läksivät 1880 -luvulla Repolasta Suomen puolelle. He asettuivat asumaan Liperin Taipaleelle ja perustivat sinne kaupan.

Ivan Volkov avioitui Lydia Venäläisen kanssa ja perheeseen syntyi 14 lasta.

Viktor oli sisarusarajan neljänneksi nuorin ja hän syntyi vuonna 1914.

Viki Hukkanen kävi kansakoulua neljä vuotta, minkä jälkeen hän siirtyi Joensuun klassiseen lyseoon. Sitä hän kävi neljä luokkaa, josta siirtyi Joensuun kauppakouluun. Hän valmistui merkantiksi 1932.

Työnteon Viki Hukkanen aloitti heti kauppakoulusta päästyään ja meni joensuulaisen Dobrinin & Saharoff -tukkuliikkeen palvelukseen. Kun Dobrinin & Saharoff jaettiin kahdeksi eri yhtiöksi Tarma Oy:ksi ja Sarvamaa Oy:ksi, Viki jatkoi työntekoa Sarvamaa Oy:n palveluksessa.

Välirauhan aikana Viki Hukkanen siirtyi H. Saastamoinen Oy:n palvelukseen tukkumyyjäksi ja sieltä Suomen maanviljelijäin Kauppa Oy:n.

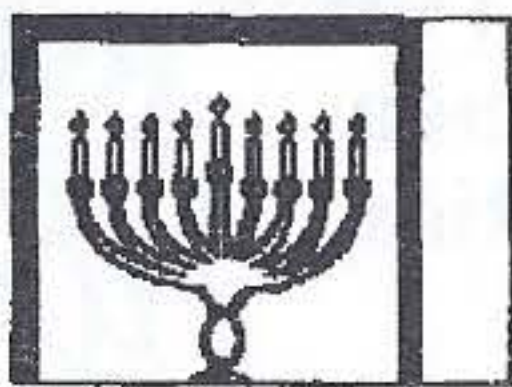
Viki Hukkanen perusti oman paperitukun vuonna 1962, jota hän piti eläkkeelle siirtymiseensä saakka 1979. Paperitukun Viki Hukkanen möi pitkäaikaiselle työntekijälleen Martti Jokiselle.

Viki Hukkanen avioitui 1941 Pielisensuun Kettuvaaralta kotoisin olleen kauppiaantytärtä Aura Seppäsen kanssa. Perheeseen syntyi neljä lasta: Eero, Tapio, Olli ja Marjut.

Joensuun ortodoksinen mieskuoro oli Viki Hukkasan sydäntä lähellä. Kuoron kantavana voimana hän toimi yli 20 vuotta. Hänen kaunis tenoriäänensä soi monissa ortodoksien kirkon levyttämissä äänilevyissä.

Viki Hukkasan täyttäessä 90 -vuotta Repola-Seura toivottaa monia armorikkaita vuosia.

PH

JOULUPAASTON JOHDATUKSEEN

Harmaa Tsasouna

Jäi lapsuudesta mun muistoihin
pieni tsasouna harmaa,
niin kaita ol' tie, mi sinne vie....
ja lahonneet seinät jo varmaan.

Se kauaksi jäi, sitä enää en nää.
vain muistoihin ja sydämeen
sen matkani ajaksi suljin ...
ja unelmissain yhä vieläkin
sen rauhaan aatoksen kuljin.

Siel' kiitostain minä laulaa sain
niin kirkkahin äänin silloin,
mut vaeltaessain vierahissain
soi sävelet surusta illoin.

Kun katosi lapsen pyhäkkö,
niin katkesi kantelon kielet.
Suru soitteli uusia lauluja,
sai murhe mustaksi mielet.

Jäi lapsuudesta mun muistoihin
rukoushuone pieni.
Kenties jälkeen tään elämän,
käy sinne vieläkin tieni.

Etsijän onni

Kuljin kuin etsijä tietäni vain,
suurinta onnea elosta hain
toiveet suuret rinnassain.
Täyttyikö kaikki...
tuskinpa vain.

Iloa, onnea odotin,
kun elämän pyörteissä taivalsin.
En tyytynyt vähään,
kaikenhan saan -,
Löysin vain itseni
tomusta maan.

Nyt Luojaani,
etehes' polvillein,
käyn nöyrästi sinua rukoillen...
hiljaa, niin hiljaa kuiskaan vaan:
annathan sydämen uuden lapselle maan

Ja annathan Pyhänhenkesi,
ja hiukkasen omasta voimastasi.
Niin etten mä turhaan elänyt ois,
vaan suurin onneni löytyä vois!

*Nämä runot ovat tuonaikaisiin jo
siirtyneen, Lieksan Kelvällä asuneen
ja elämäntyösä tehneen Veera Neste-
risen käsialaa.*

*Hän oli erittäin tuottelias harrastelija-
runoilija, jonka runoja on julkaistu jo
hänen elinaikanaan etenkin ortodoksi-
sessä kirjallisuudessa.*

*Toimitus kiittää Veera Nesterisen
omaisia runojen julkaisuluvasta ja nii-
den lähettämisestä toimitukselle.*

*** LAINASAKSITTUA ***

Sanomalehti Karjalainen 11.11.2004, Ari Turunen
Lyhennennysreferaatti, Lauri Huotari

Suomalaisten alkukotia etsimässä

Kalevi Wiik
Suomalaiset juuret
Atena 2004.368 s

Ovatko saamelaiset baskien jälkeläisiä? Ovatko suomalaiset kotoisin Ukrainasta?

Turun yliopiston emeritusprofessori Kalevi Wiik esittää uudessa kirjassaan *Suomalaisten juuret* rohkeita kysymyksiä. Laajassa ja poikkitieteellisessä teoksessaan Wiik yrittää löytää suomalaisten alkukodin.

Kielitiede, arkeologia ja genetiikka ovat yleensä päätyneet eri tuloksiin siitä, missä on suomalaisten alkukoti. Wiikin mukaan kielet voivat vaihtua, ja tiettyjen tavaroiden käyttö ei välttämättä ole yhteydessä ihmisten muuttoliikkeisiin, mutta geenien siirtyminen osoittaa ihmisten liikkumisen.

Ukrainasta Suomeen

Wiikin teorian tapahtuma – aika on viimeinen jääkausi ja sitä seurannut jakso, jolloin mannerjää alkoi vetäytyä pohjoiseen. 40000 – 20000 vuotta sitten kylmyys pakotti väestöt muuttamaan etelään pakoalueisiin, joita Wiik kutsuu refugeiksi.

Yksi refugeista oli Pohjois – Espanjassa (Iberia), toinen Balkanilla ja kolmas Ukrainassa. Iberiassa puhuttiin baskia, Balkanilla indoeurooppalaisia ja Ukrainassa suomalais - ugrilaisia kieliä. Baski ja suomalais - ugrilaiset kielet ovat mahdollisesti Euroopan vanhimmat alkuperäiset kieliryhmät.

Wiikin mukaan suomalaisilla on perimässään sekä läntistä että itäistä vaikutusta. Mitokondrio – dna – tutkimuksen perusteella on osoitettu, että melkein puolet suomalaisista löytää esiäitinsä 20000 vuoden takaa Ranskasta. Mitä pitää jatkossa tutkia ja miten? Tarjoaako geenitutkimus tarkempia tuloksia jatkossa?

Rohkeuden puutteesta Wiikiä ei kuitenkaan voida syyttää. Rajut teoriat ja oletukset herättävät keskustelua, - ja sitä Wiik epäilemättä toivoo.

Hallituksen pöydältä

Hallitus kokoontui toimintavuoden toiseen kokoukseen
03.07.2004 Elämyspiha Pikku - Kiliin os. Salokyläntie 90
KELVÄ.

Poimintoja päätöksistä:

- *Laskujen hyväksyjät*; pääsääntöisesti yhdistyksen puheenjohtaja, pj:n yhdistykselle kohdentamat laskut varapj. - ja laskut, jotka perustuvat hallituksen hyväksymiin tarjouksiin tai sopimuksiin hyväksyy taloudenhoitaja.
- *Varainhoito*: Joensuun Osuuspankki pääkonttori; tili 577005- 2152320.
- *Ohjeistot*: Hallituksen toimintaohje sekä Matkustus- ja palkkiosääntö hyväksyttiin. Yhdistyslain mukaisten nimenkirjoittajien lisäksi nimenkirjoitusoikeus myönnettiin jäsensihteeri Päivi Kiiskiselle ja taloudenhoitaja Pekka Hukkaselle.
- *Varasto*: Päätettiin selvittää ja inventoida Aunuksen Repola-kirjojen varastointi sekä hyväksyttiin menettely, jossa kirjat vastaisuudessa luovutetaan vain luovutus-tositetta vastaan.
- *Jäsenrekisterin - seloste ja jäsenen informointilomake*: Lomake oli jakeluna tiftattu Repolainen Nr :o 32:n keskiaukeamalle.
Käytännössä lomakkeesta ilmenevät asiat tarkoittavat mm sitä, ettei yhdistys voi enää esimerkiksi julkaista jäsentiedotteessaan jäsenluetteloa, vaikkakin toisaalta yhdistyksellä on lain edellyttämä velvoite jäsenluettelon ylläpitämiseen.
Sen sijaan jos esim. täytätte rastimalla Repolaisessa olevan Tervetuloa yhdistyksen jäseneksi lomakkeen kohdan, "tiedot saa julkaista", ne voidaan - ja tullaan myös julkaisemaan Repolaisessa.
- *KATTS - Keskipitkän aikavälin Toiminta- ja Taloussuunnitelman* laatiminen palautetaan käyttöön otettavaksi suunnitteluvälineenä. Asiasta enemmän myöhemmässä osiossa.
- *Repolan praasniekkamatka 09.-012. 07.2004 / Avustushakemus Kirkollisten toimitusten kustannusten rahoittamiseksi*:
Suomen Ortodoksinen Arkkhiippakunta on myöntänyt hakemuksen mukaisen 270 € avustuksen hakijalle. Avustus kattoi kirkollisten toimitusten kustannukset täysimääräisesti.

- **Jäsenistö:** Uusia jäseniä hyväksyttiin 7 ja kuoleman kautta poistuneita jäseniä oli yhteensä 4.

Ja tulevista asioista:

- Ensi kesänä Repola - Seura ry täyttää 20-vuotta. Juhlapraasniekkaa vietetään Repolassa 08 - 12. 07. 2005.

Hallitus luonnollisesti joutuu miettimään jo joulukuun kokouksessa mm seuraavia asioita:

- Repolalla on Englannissa ystävyyskaupunki, nimeltään Audley. Miten hallitus suhtautuu ystävyyskaupunkiin? Kutsutaanko kutsuvieraaksi vai olisiko esitettävä myös järjestelyvastuuseen osallistumista? Jotensakin!

Entä miten Mujejärven piirin hallintoon suhtaudutaan? Toivoisimme luonnollisesti laajaa osanottoa, myös järjestelyvastuun kantajina.

Petroskoin Yliopistossa työskentelee useita Repolasta lähtöisin olevia opettajia ja tutkijoita. Miten saamme heidän tietonsa ja taitonsa hyödynnetyksi juhlien järjestelyissä ja tarvittavien lupien hankinnassa.

Repolan praasniekkaa ovat aina osaltaan juhlistaneet kirkolliset toimitukset.

Nyt kun Joensuuhun on sijoitettu uusi piispanistuin, uskomme saavamme piispan toimittamaan kirkolliset palvelukset Repolassa. Luonnollisesti osoitamme kutsun suoraan Arkipiispa Leolle Kuopioon. Toivomme ”aiempaa käytäntöä” kirkollisten kulujen kattamisessa.

- Olisiko aika jo kypsä miettiä myös päätöksen tekemistä Aunuksen Repola kirjan julkaisemista venäjäksi juhlan kunniaksi? Kysymyksessä olisi luonnollisesti periaatepäätös, jolla voitaisiin käynnistää asian selvittäminen.

- Repola - Seura ry ei luonnollisesti selviä edellä kerrotun laajuisista järjestelyistä omilla taloudellisilla voimavaroilla. Niinpä toiminnan suunnittelu on kytkettävä saumattomasti praasniekan taloudelliseen suunnitteluun. Erilaiset rahoituskanavat ovat selvitettävä ennen lopullisia yhdistystä sitovia päätöksiä (vuosikokousasia).

- Kerroin aiemmin KATTS: sta. Esityksen kokoamiseksi tuohon asiakirjaan voi jokainen teistä, arvoisat jäsenet, vaikuttaa. Ottakaa rohkeasti kantaa vaikka kirjelappusilla tai korteilla. Tarvitsemme suunnittelun tueksi kannanottojanne! KIITOS!

Hallituksen varajäsen Seppo Pikarinen on ilmoituksensa mukaisesti myynyt kolmen vuoden aikana yhteensä 56 kpl Aunuksen Repola kirjaa. Lisäksi hänen esityksestään hallitus hyväksyi ”Maaliskuun Manifestin”, velvoitteen, jonka mukaan jokainen hallituksen jäsen sitoutuu myymään viisi (5) REPOLA -kirjaa toimikautensa aikana. Yhdistys kiittää Seppoa, hänen suorittamastaan arvokkaasta työstä yhdistyksen hyväksi. SUURET KIITOKSET!

Lauri Huotari, puheenjohtaja

Veteraanikuoron laulu sykähdytti karjalaisia Repolassa

Pogostan Sanomat 03.08.1995

Suomen Repola-seuran praasniekkamatka 10.-13. heinäkuuta Repolaan kirvoitti kiellet ja mielet. Ylen oli ystävällinen vastaanotto saavuttuamme maanantai-iltana kylän keskustaan. Kiiruusti kimpsut ja kampsut kainaloon ja liki 60 henkinen vierasjoukko häipyi ystävällisten isäntäperheiden koteihin.

Tiistaina kierrettiin kylää **Hannu Pottosen** kyydissä tutustumalla lastentarhaan, sairaalaan ja kouluun. Viemisenä annettiin Kolmi - Setin lahjoittamia sidontatarvikkeita liitua yms. Vieraita odotti koululla miellyttävä yllätys. Kylän moret esittivät vauhdikkaan laulu- ja tanssituokion vierailleen musiikinopettaja **Tatjana Vesninan** johdolla. Vieraatkin vietiin tanssin ja tanhun pyörteisiin, niin että huonopäisiä huiputti.

Osa joukosta kierteli samanaikaisesti Roukkulassa, Saarenpäässä ja Haukkasaassa. Ilta kuluikin sitten seuran praasniekkapäivän valmistelussa. Repolan entisen kirkon itäpäätyyn kaivettiin kuoppa matkamiehenristin pystyttämiseksi. Ilomantsin ortodoksisen seurakunnan ja Onni ja Jouko **Lukinin** lahjoittama risti koottiin pystyttämistä varten. Vedenpyhityspaikka ja reitti Lieksajärven rantaan tutkittiin tarkoin. Kaikki oli kunnossa huomista tärkeää praasniekkajuhlaa varten.

Repolassa on viimeksi vietetty ortodoksista Petrun praasniekkaa todennäköisesti 75 vuotta sitten. Asiakirjat kertovat, että Tarton rauhansopimuksen ehdoista huolimatta Repolan viimeinen kirkkoherra Mikael Fiilin vangittiin vuonna 1920, kuten myös tämän kirjoittajan isoisa.

Keskiviikkoamuna Lieksajärven rantaan oli kokoontunut suuri joukko kyläläisiä seuraamaan praasniekan juhlallista alkua. Lieksan ortod. srk:n kirkkoherra, isä **Jari Jolkkonen** suoritti vedenpyhityksen tavallaan kotijärvensä rannalla. Se oli suuri hetki ja elämys kaikille. Ristiä kantaen ja kirkkoveisuja laulaen vaellettiin ristisaatossa entisen kirkon paikalle. Risti pystytettiin juhlavasti paikalleen kasvavan kyläläisjoukon läsnä ollessa. Jokainen tahtoi heittää oman kivensä ristin juurelle merkiksi ja muistoksi tapahtumasta.

Isä Jari Jolkkonen suoritti muistopalveluksen Karjalaan jääneille vainajille.

Ilomantsin Veteraanikuoron laulu kanttori Veikko Linnun johdolla ei jättänyt ketään kylmäksi. Palveluksen lopuksi lapset ja aikuiset suutelivat kilvan papin kädessä olevaa ristiä ja heidät vihmottiin pyhitetyllä vedellä.

Puolilta päivin juhlarahvas kokoontui praasniekka-aterialle Repolan koululle.

Opettajat olivat loihtineet melkein tyhjästä maittavan aterian kaikkine karjalaisine lisukkeineen. Isä Jari siunasi aterian. Kyläpäälikkö Feodor Filatov puhui lämpimästi todeten: ”Kun rajat avautuivat, saimme hyviä ystäviä rajan takaa. Tänään avautuivat meidän sielummekin.”

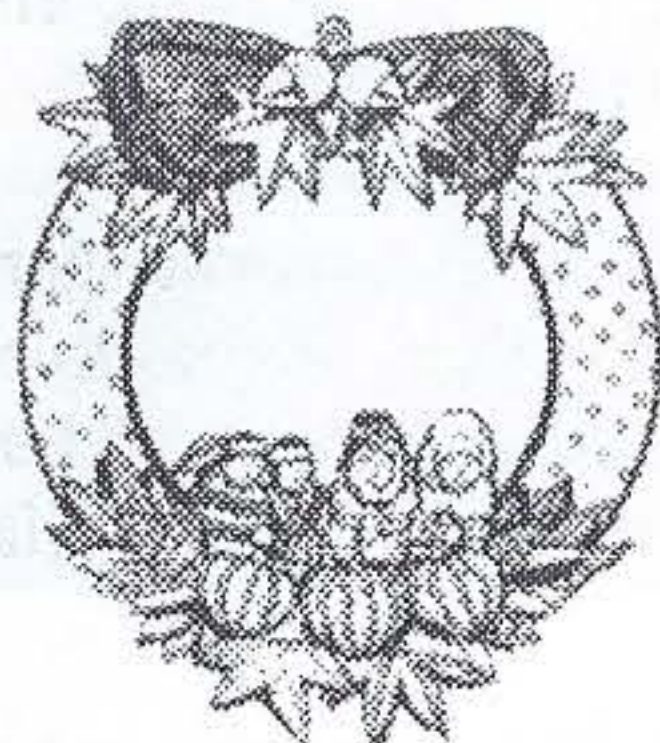
Repola-seurojen yhteisessä kokouksessa kulttuuritalolla keskusteltiin ja päätettiin yhteistoiminnan kehittamisestä yli rajan. Suomen kielten opetuksen aloittaminen on kiinni rahasta. Rahaa tullaan keräämään Repola-seuran jäseniltä Suomessa jo loppukesästä. Koulun kirjaston yhteyteen saadaan suomenkielisen kirjallisuuden nurkkaus. Seurakuntaelämän elvyttäminen kiinnosti suuresti kokouksen osanottajia. Kylään päätettiin perustaa uskonnollisten asioiden komitea, joka ottaa edelleen yhteyttä paikalliseen papistoon kirkollisten toimitusten aloittamiseksi Repolassa.

Iltajuhla veti kulttuuritalon tupaten täyteen juhlarahvasta. Puheenjohtaja **Erkki Mauranen** toi tervehdykset Suomen repolalaisilta. Veteraanikuoro esitti kuusi laulua dir.cant. **Leo Homasen** johdolla. **Teuvo Jetsu** sai vedet naurusta silmiin 'sammakko-suakkunallaan'. **Toini Venemies** lausui, **Eeva Matveinen** toi juhlaan Ilomantsin kunnan tervehdyksen ja **Paula Klemola** tulkkasi meitä ummikkoja. Repolan ja Mujejärven nuoret esittivät laulua, leikkejä ja tanhuja. Naiskuorot esittivät suomen kielellä kansanlauluja **Viktor Lazarevin** säestämänä. Juhlapuheessaan **Leo Filippov** toivoi yhteistyömme jatkuvan entistä kiinteämpänä sekä lupasi ajaa ponnekkaasti Repolan ja Licksan välisen tieyhteyden parantamista ja tien avaamista keskinäisen kanssakäymisen helpottamiseksi. Paikallisen Repola seuran puheenjohtaja **Albert Ilonen** toivotti suomen kielellä vieraat tervetulleiksi muulloinkin kuin vain Petrun päivänä.

Kaiken kaikkiaan matka oli erittäin onnistunut ensimmäinen praasniekka- ja lähtöysmatka Repolan laulumaille. Siitä kiitos teille kaikille, eritoten isä Jarille, veteraanilaulajille ja kaikille ilomantsilaisille puuhassa mukana olleille.

Erkki Mauranen
Repola-seuran puheenjohtaja

J.K. Erityinen kiitos rouva **Sinikka Lukinille**, että sain välitykselläsi tämän tallenteen käyttööni ja siten julkaistavaksi laajemmin jälkipolville. Ihan, joka ei tunne juuriaan ja menneisyyttä....
LaHu

Pietarin Krestyn vankila tuli tutuksi karjalaisillekin

Kresty, suomeksi ristit, on kahden ristinmuotoisen tiilirakennuksen muodostama jättiläisvankila Nevan pohjoisrannalla. Vuodesta 1964 alkaen laitos on toiminut tutkintovankilana. Vankilakompleksi rakennettiin tsaari Aleksanteri III : n hallituskaudella. Länsiristi avattiin 1890 ja itäristi 1892. Itäristin rakensivat länsiristin vangit.

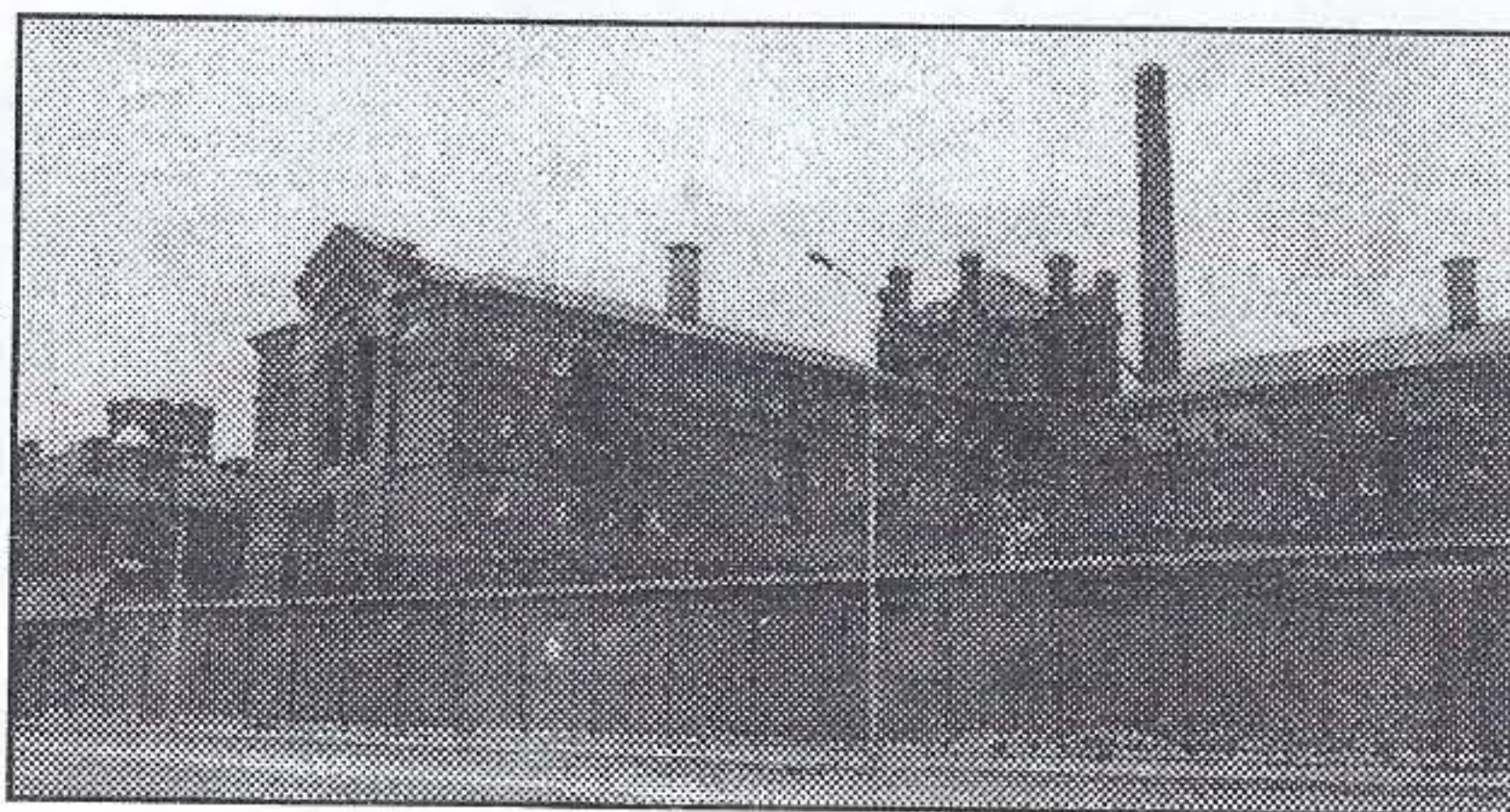
Krestyssä on noin tuhat kahdeksan neliön kokoista selliä. Alunperin oli tarkoitus, että jokaisessa sellissä olisi vain yksi vanki, mutta pahimmillaan vankeja on ollut 10-12 selliä kohden. Tällöin selleissä nukuttiin kahdessa vuorossa. Nykyisin sellissä asuu kolme tai neljä tutkintovankia. Tutkintovankeus voi kestää korkeintaan yhdeksän kuukautta. Ulkoilu tapahtuu kymmenen neliön ulkokopissa päivittäin tunnin ajan. Suihkuun pääsee kerran viikossa ja vieraan kanssa voi keskustella lasin läpi kahdesti kuussa. Sellejä on neljässä kerroksessa ja kummankin "ristin" keskusaulaan on viritetty verkkoja itsemurhien ehkäisemiseksi.

Kresty on myös vankilamuseo, jonka johtajana toimii Valeri Kosenkov. Museossa on esillä vangeilta takavarikoituja esineitä: pistooleja, tikareita ja pommeja.

Kokoelmassa on myös tarvekaluja ja taide- esineitä. Hämmästyttävin esimerkki vankien luomisvoimasta on leivästä valmistettu shakkipeli, jonka nappuloilla on poliisin ja roiston asut. Ennen bolshevikkien vallankumousta kukaan ei onnistunut pakenemaan vankilasta. 1980 jälkeen pakoyrityksiä on tapahtunut keskimäärin kerran vuodessa. Kaikki vangit on sittemmin saatu kiinni ja palautettu Krestyyn. Krestyssä ovat istuneet monet kuuluisuudet kuten vallankumousjohtaja Lev Trotski ja Nobel- kirjailija Joseph Brodsky. Eri aikoina on tyrmässä virunut suomalaisiakin kuten vuoden 1912 yhdenvertaisuuslakia vastustaneita virkamiehiä. Repolan itsenäisyydestä taistelleet maanviljelijät (kulakit) saivat tuntea Krestyn kauheudet nahoissaan. Tämän kirjoittajan vaari Juhana (livana) Mauranen vangittiin 1934 ja teljettiin Krestyyn, jossa kidutettiin ja/tai ammuttiin kuoliaaksi. Vaimo Anna karkoitettiin Siperiaan nuorimpien lasten kanssa.

Nykyinen Kresty on kurjassa kunnossa. Remonttia ei ole tehty kertaakaan. Hallitus on suunnitellut vankilan myymistä liikemiehille, jotka saneeraisivat sen hotelliksi. Siinäpä oiva ajatus. Karjalaisille ja repolalaisille tulisi uusi tutustumiskohde, joskin synkkä sellainen.

Erkki Mauranen

Rapistunut. Kahdesta ristinmuotoisesta rakennuksesta muodostuva Krestyn vankila sijaitsee Nevan rannalla.

METSÄNHAKKUUT REPOLASSA

Suomen itärajan kohdalla Kainuun ja Pohjois –Karjalan korkeudella leviää verrattain tiheämetsäinen seutu, jonka alueen vedet virtaavat Suomen puolelle Lieksassa. Alueen pinta-ala on noin 7500 km². Sieltä on uitettu tukkeja jo yli sadan vuoden ajan Suomen puunjalostusteollisuuden käyttöön arviolta n. 170 000 tukkia vuosittain.

Suomalaiset halusivat ostaa Repolan puuta ja Karjalan puolella väki sai savotoista rahaa omaan elämiseensä.

Venäjän vallankumous ja siihen liittyvät tapahtumat aiheuttivat levottomuuksia ja vaikeuttivat puukauppaa ja savotoita. Tarton rauhansopimuksen jälkeen vain ennen kesäkuuta 1921 tehtyjen metsäkontrahtien mukaiset puut sai uittaa Suomeen. Tosin jo 1924 uudet valtiat luovuttivat edellisenä talvikautena hakattuja tukkeja Lieksajoella. Myöhemmin 40 –luvun jälkeen puuta ajettiin osa maanteitä pitkin ja viime vuosikymmeninä ainoastaan autokuljetuksina.

Metsäteollisuuden kehittyminen

1800 – luvun loppu oli Suomen metsäteollisuuden selvää nousukautta. Uusia sahalaitoksia perustettiin sekä Pielisen rannoille että lähemmäksi Joensuuta.

Mainittavimpina ostajina toimivat ensi alkuun W. Gutzeit sekä Aktiebolag Halla.

Metsänostajayhtiö järjesti puiden leimauksen ja työnjohdon kussakin savotassa.

Varsinaiset savotat olivat tekijöillensä varsinaisia ”Siperioita”. Miehet lähtivät alkutalvesta savottapaikoille. Ensitöiksi kaivettiin maakuopat majoittumista varten.

Niihin laitettiin niihin laitettiin myös yksinkertaiset kiukaat lämmittämistä varten.

Hevosille oli riu uista ja havuista kyhätty katokset. Myöhemmin vuosisadan vaihteen jälkeen salvettiin jo hirsikämppejä metsätyömaille.

Puiden kaato ja karsinta tapahtui kirvestyönä. Vasta uudella vuosisadalla tulivat vähitellen justeerit käyttöön. Ne olivat 170 senttiä pitkiä kahden miehen sahattavia puun katosahaukseen tarkoitettuja. Ensi alkuun työ oli perin nihkeää, koska ei osattu kunnolla terottaa sahaa. Pokasaha tuli justeerin vanavedessä vähän myöhemmin.

Savotoihin osallistui myös paikallisia asukkaita Repolan kylistä. Se oli tärkeä elinkeino paikallisille, missä aina milloinkin savotoita järjestettiin. Suomalaiset ostajayhtiöt järjestivät savotat antaen hakkuuohjeet ja maksamalla palkat. Myöhemmin vuosisadan alussa oli muonitus ja majoituskämpät savotan järjestäjien puolesta. Tilistä tietenkin vähennettiin näiden luontaisujen arvo.

Tsaarinaikaan Venäjän valtio oli antanut paikallisille talonpojille metsiä käyttöön veronmaksua vastaan. Yksityismetsien puunmyynnistä saadut tulot talletettiin Venäjän valtionpankkiin, joista maksettiin korkoa vähentäen päältä verot.

Rahaa sai ulos pankista kunnanvaltuuston luvalla esim. lehmän ostoon, maanviljelyksen parantamiseen sekä talon rakentamiseen.

Yhteismetsien hakkuut

Repolassa hakattiin vuodesta 1907 alkaen myös ns. yhteismetsiä. Kylien piti suostua hakkuuseen ja usein näin tapahtuikin. Lupa oli ottaa 50 – 100 runkoa asukasta kohden. Metsät leimattiin hakattaviksi siten että esim. kaikki rinnankorkeusläpimitaltaan yli 32 senttiä paksut puut hakattiin.

Levottomuus raja-alueella kymmenluvun lopulla toi Repolan kyliin suoranaisten puutteen ja nälänhädän. Tapahtumat saivat alkusysäyksen Venäjän käymistä sodista ensin Japania vastaan, sitten 1. Maailmansodasta sekä tsaarin vallan kukistumisesta v.1917 lokakuussa. Viljasta oli katovuosia, eikä leipävilja riittänyt väestölle.

Maanviljelyalat olivat vähäisiä ja tehottomasti viljeltyjä.

Myös suomalaisten järjestämät talvisavotat olivat loppuneet samoin rahdinajot, joista mm. vaarini Vasseli Homanen oli saanut huomattavat ansiot, sekä vapautettu Balkanin sodasta (1.maailman sota) ajamaan rahtia Vienan Kemiin.

Repolalaiset päättivät anoa Suomen valtiolta hätäapulainaa. Metsähallitus järjestikin 75 000 rungon savotan ja muonituksen. Lisäksi valtiokonttori myönsi lainaa Repolan kunnalle 150 000 markkaa, jolla rahalla hankittiin Suomesta 23 00 kiloa viljaa, lisäksi sokeria, papuja, juureksia ym. tarvikkeita jaettavaksi paikalliselle väestölle.

Vallankumoukseen liittyvät levottomuudet ja uuden systeemin kannattajat sekaantuivat tehtyyn metsänmyyntisopimuksen oikeudenmukaisuuteen viemällä asian sovinto-oikeuteen.

Metsäkaupasta sukeutui lihava riita Repolan kunnan ja Metsähallituksen välillä. Asiaa puitiin sovinto – oikeudessa ja kumpikin osapuoli sai maksaa korvauksien lisäksi omat oikeudenkäyntikulunsa.

Tarton rauhan jälkeen

suomalaisten metsänhakkuutoiminta vaikeutui ja liikesuhteet keskeytyivät kokonaan pariksi vuodeksi. Siviiliväestön olot olivat edelleen kurjat.

Tehoton ja kovakourainen bolsevikkihallinto sekä keho ravintotilanne lietsoivat tyytymättömyyttä. Myös suomalaiset ostajayhtiöt kärsivät ”uuden vallan” toimenpiteistä. Puuliikkeiden Repolan savotoille toimittamat muonavarat takavarikoitiin. Bolsevikit keskeyttivät uittoja ja vangitsivat suomalaisia uittotyöläisiä ja myös työjohtajia pakottaen heidät jäämään Venäjän puolelle.

Metsäkontrahdeista välittämättä vaadittiin käytettäväksi metsätöissä paikallisia ”luotettavia” asukkaita. Suomalaisille työnjohtajille ja työmiehille ei myönnetty viisumeita ja kulkulupia savotoille. Vangitsemiset tapahtuivat myös pelotteeksi suomalaisille metsätöihin pyrkijöille.

Konsessiosopimus 1925

Lopulta v.1925 erittäin ammattitaitoiset suomalaiset metsäliikemiehet ja Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton sekä Karjalan Autonomisen Sosialistisen Neuvostotasavallan hallitusten edustajat allekirjoittivat Repolan konsessiosopimuksen kymmeneksi vuodeksi. Sopimuksen myötä suomalainen sopijapuoli vapautui tukkien hankintatyöstä sekä varojen sijoittamisesta hakkuu- ja ajopalkkoihin sekä uittokustannuksiin hakkuupaikalta rajalle. Samalla se takasi yksinoikeuden ostaa laadukasta puutavaraa tuotantolaitoksiinsa sovitut määrät.

Tukkien keskipituus tuli olla 6,7 m. Lämpimitaltaan alle 25 senttisiä puita ei kaadettu. Todella suunniteltu ja tehokas Repolan metsien hyötykäyttö sai alkunsa.

Karjalaan perustettiin laajemminkin ns. taloudellisia piirejä, joissa yhdisteltiin samoja teollisuusaloja ns. valtiollisiksi trusteiksi.

Karelles –trusti toimi Repolassa metsien hyötykäytön organisoijana. Se järjesteli kaiken puutavaran ja polttopuiden hakkuun, kuljetuksen ja uitot sekä koneellisen että kemiallisen puunjalostuksen ”kaikenlaisten teosten” valmistamista varten.

Karjalan ASNT hyötyi talousautonomiasta johtuen eniten vientiin tuottamastaan puutavarasta. Niinpä Karelles toimi erityisesti ulkomaan vientiin keskittyneenä trustina. Puuviennin tappiollisuudesta huolimatta se oli tärkeä tulonlähde mm. repolalaisille.

Karelles -trustin toiminta muuttui -20 -30 -lukujen vaihteessa. Moskovan päätöksellä se muutettiin yleisvaltakunnalliseksi puutavaratrustiksi ja myös tulot menivät suoraan Moskovaan, josta sitten annettiin vähän takaisin Karjalaan.

Samalla Karjalan hallitus menetti mahdollisuutensa hallita ja säännellä metsätaloutta Karjalan alueella.

Samalla se vaikutti kokonaisuudessaan Karjalan teollisuustoiminnan kehittymiseen hidastaen yleistä seutukehitystä myös Repolassa. Sama tilanne jatkuu jossain määrin edelleen vaikka hallitsijat ovat vaihtuneet yli kymmenen vuotta sitten.

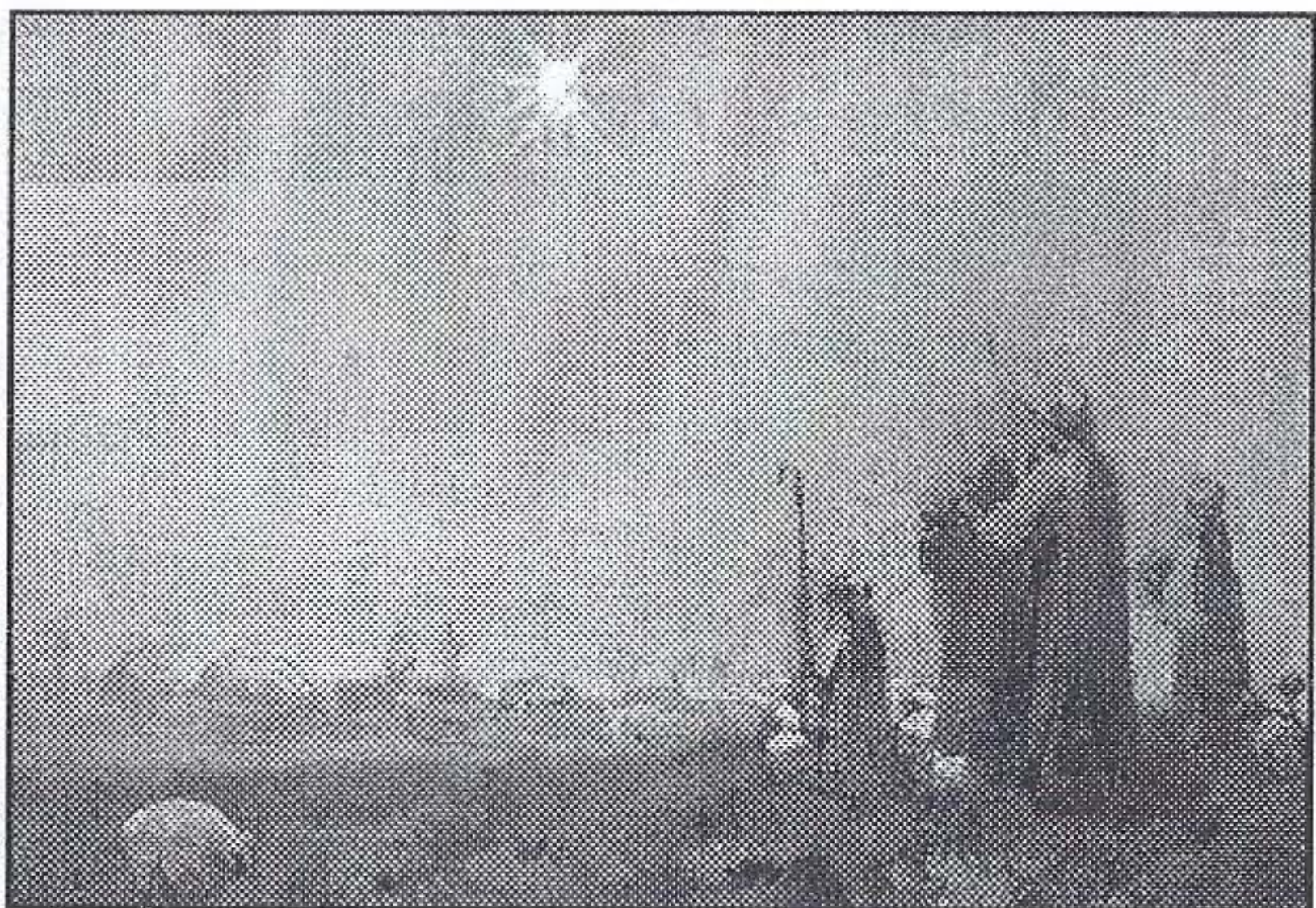
Kaikenkaikkiaan Repolan metsät ovat antaneet työtä ja toimeentuloa paikallisille asukkaille vuosisatojen ajan. Ennen metsänhakkuuta metsästettiin turkiseläimiä ja riistaa vietäväviksi Pietariin ja Viipuriin. Samalla menivät kalat ja lihat. Hakkuutuotoista valitettavasti vain pieni osa on päätynyt repolalaisten käsiin. Eniten Repolan metsänhakkutoiminta hyödytti suomalaisia puutavarayhtiöitä ja metsäteollisuuden kehittymistä Pielisen alueella kuin myös työllistämällä suomalaisia pientilallisia ja metsätyömiehiä kausiluontoisesti. Repolan puu on aina ollut melko halpaa suomalaisten ostaa.

Kirj. Tuula Kilpeläinen Anne Markkisen tekstin pohjalta

Jouluevankeliumi kannaksenkarjalaksi

1. Ja sillo käi silviisi, jot keisar Aukustus määräs, jot koko maailma ol pantava verol.
2. Tää ensimmäine verolpano tapahtu sillo ku Kyrenjus ol Syyrija moaherran.
3. Ja kaik männiit verolkirutettavaks jokahine ommo kaupunkihhie.
4. Niin Juosepkii läks Kalileast Nasarieti kaupunkist koht Juuttoan moan Toaveti kaupunkii, mitä sannoit Peetlehemiks, ko heä ol sitä Toavetti sukkuu verollepantavaks morseimiese Marija kans ja teä ol viimeisilleä.
5. Ni käiki sillei, jot hei siel olles Marija alkokii tehä lasta.
6. Ja heä pyörähytti poja, ensimmäise lapsiese, keär hänet kapaloihe ja pan soimie, ku hyö ei peässiet korttierii sissää.
7. Ja niil tienovil ol paimenii niityl vahtimas yöl laumoasa.
8. Ni Herra enkel seiso heijä iesseä ja hei ympärilläe paisto Herra kirkaus ja hyö pölästyit ulliettomast.
9. Mut enkel virkko heil, jot älkeä pelätkeä, mie virka teil ilose asja ja se koskuo kaikkii ihmisii.
10. Teil o nyt syntynt Vapahtaja Toaveti kaupunkis ja heä o Ristus Herra.
11. Ja sellase osviita mie annan, jot työ löyvättä soimest kapaloiju lapse.
12. Ja nii samas ol enkeli keral suur mäerä taivoallissii sotamiehii ja hyö ylistiit Jumaloo ja sannoit, jot kunnija olkuo Jumalal korkuuksisas ja moas rauha ihmissii kese, joihe Heä on hyvähynt.
13. Ja ko enkelit olliit männiet paimenii luont taivoaha, ni neä hoastoit keskenneä, jot männeä nyt Peetlehemmii katsomoa, mitä siel on tapahtunt ja mist Herra anto meil tiijo.
14. Ja hyö läksiit sukkelaa sin ja löysiit Marija ja Juosepi ja lapse kapalois soimes.
15. Ja ku hyö olliit nähniel heijät, hyö virkkoit näil, mitä hyö olliit kuulliet täst lapsest.
16. Ja kaik, kutka teän kuuliit. Ihmettelliit paimenii tarinoa.
17. Mut Marija pan mielehe kaik, mitä hyö olliit sanoniet ja miitti sitä mielesseä.
18. Ja paimenet männiit takasi ja männesseä kiittiit ja ylistiit Jumaloo kaikest, mitä hyö olliit kuulliet ja nähniel ja niinko heil ol sanottu.

Kaarina ja Eero Naskali

Aunuksen **REPOLA**

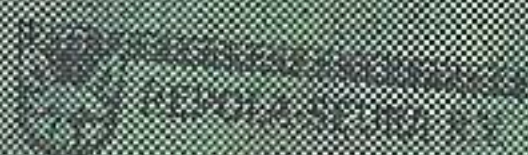
Repolan historia

Repolan historia on kirjain historia. Ensimmäinen Repolan esikuvaksi on esittänyt sitä kyllä pitkästä aikaa, josta on ollut joitakin merkittäviä ovat tärkeimmät, jatkavat ja ymmärtävät.

Repolan historia on kirjain historia. Ensimmäinen Repolan esikuvaksi on esittänyt sitä kyllä pitkästä aikaa, josta on ollut joitakin merkittäviä ovat tärkeimmät, jatkavat ja ymmärtävät.

Ensimmäinen Repolan esikuvaksi on esittänyt sitä kyllä pitkästä aikaa, josta on ollut joitakin merkittäviä ovat tärkeimmät, jatkavat ja ymmärtävät.

Kirjain historia on kirjain historia. Ensimmäinen Repolan esikuvaksi on esittänyt sitä kyllä pitkästä aikaa, josta on ollut joitakin merkittäviä ovat tärkeimmät, jatkavat ja ymmärtävät.

1994-2004-2012

AUNUKSEN REPOLA- KIRJAA

**saatavana edelleen hintaan
32 euroa + postikulut**

TILAUKSET:

Lauri Huotari 041-439 4469

Tuula Kilpeläinen 040- 730 5529

Erkki Mauranten 03- 4763273

Pekka Hukkanen 0400-672671

Pidä kiirettä, viimeisiä viedään !

Mite pähkinäkakku laitetaa ?

Pane pannuis lämpiämää. Ota tarpeelliset astijat ja ainekset kaapistais. Siirrä pois leipomopöyvältäis rakennuspalikat ja leikkiautot. Voitele pannuis ja kuori pähkinät. Mittaa kaks kupillist hienoi vehnäjauhoi. Työnnä pois poikais kääät jauholoist. Harjaa jauhoi häne vaatteistaa.

Mittaa jauhot uuestaa. Sekota seulotut jauhot, leivinpulveri ja suola posliinipottii. Ota siivouskaapistais harja ja rikkasihvel ja lakase pois poikais puottamat posliinipotin kappaleet.

Ota toine samakokone tai pienemp potti. Avvaa ovi ku ovikello soip. Tuu takasi kyökkiis. Ota poikkais kääät pois taikinapotist. Pese poikais.

Vastaa telehvoonii. Tuu uuestaa kyökkiis. Raaputa voijeltu pannu pohjast puole senttimetri vahva suolakerros. Vie poikais toisee kammarii.

Voitele toinen pannu. Vastaa telehvoonii. Mää takasi kyökkiis, mihi siu poikais on uuestaa livahtanu. Ota häne kääät pois pähkinäpytyst. Ota voitelemais pannu, jonka pohjal on kerros pähkinäkuoriloi. Hyökkää poikais kimppuu, joka sinnuu pelästyksissään puotti taikinapotin lattijal.

Pese kyökkis lattija, seinät, pöytä ja tuolit. Tillaa pähkinäkakku paakarilt ja käy itte leppäämää.

